Duży MUFFIN i mała MUFFINKA

MUFFINY i MUFFINKI – takie mamy formy liczby mnogiej. Zakończenie mianownika liczby mnogiej nic a nic nie mówi nam o rodzaju tych rzeczowników, będących bardzo popularnym obecnie zamiennikiem nazwy BABECZKA. Postaci słownikowe tych wyrazów to: ten MUFFIN i ta MUFFINKA. Ten MUFFIN to bezpośrednie zapożyczenie z języka angielskiego – ma taką samą postać graficzną jak w języku oryginału i zbliżoną postać fonetyczną: słowo MUFFIN wymawiamy [mafin]. Na tacce może zatem leżeć jeden MUFFIN albo cztery MUFFINY – a jak je zjemy, to nie mamy już żadnych MUFFINÓW (nie: „muffin”). MUFFINKA to słowo utworzone już na gruncie polszczyzny, zachowujące jednak postać graficzną wyrazu podstawowego. Piszemy MUFFINKA (a nie: mufinka i nie: mafinka), wymawiamy natomiast [mafinka] lub [mufinka] – jak wolimy. MUFFINKA zawdzięcza swój rodzaj gramatyczny BABECZCE, której jest synonimem (z „chłopczyńskiego” muffina i „dziewczyńskiej” babeczki stworzyliśmy uroczą MUFFINKĘ). Spotykana niekiedy postać (ten) muffinek nie jest notowana przez słowniki.